

قلمرو زبان در شاه لیر اثر شکسپیر و لیر اثر باند

فاطمه تازه‌کند^۱

چکیده

هدف این مقاله بررسی نقش زبان به عنوان شکلی از کنترل سیاسی و اجتماعی، و وسیله‌ای برای ابراز قدرت و از سوی در نمایشنامه‌های شاه لیر اثر شکسپیر و لیر اثر ادوارد باند بر مبنای موازی است. بیانیه معروف فوکو که به قدرت به عنوان حاضر در هر جا اشاره می‌کند، «نه به سبب آن که همه چیز را در بر می‌گیرد، بلکه به این دلیل آن که از همه جا می‌آید» به وضوح به وجود همواره حاضر قدرت اشاره می‌کند. مساله قدرت، جایگاه مرکزی را در آثار فوکو به خود اختصاص داده است. در حقیقت، زبان می‌تواند حقیقت را غلط و برعکس، غلط را حقیقت، نشان دهد تا خواسته‌های گروه غالب را حفظ کند. زبان به طور حتم می‌تواند بر برداشت و درک ما از جهان تاثیر بگذارد. در حقیقت، شاه لیر و لیر هر دو زمین‌ها بازی برای زبان هستند. در نتیجه مقاله حاضر بر روی نقش کلیدی زبان در شاه لیر و لیر به عنوان وسیله‌ای برای قدرت و اینکه چگونه زبان شما را قدرتمند می‌کند و یا چگونه شما را به حاشیه می‌راند تمرکز می‌کند. نتیجه نشان می‌دهد که یک رابطه دوگانه بین زبان و قدرت وجود دارد، به طوری که صدای شاه محکوم به سکوت از طریق عملکرد قدرتمند زبان شخصیت است. در هر دو نمایشنامه، پادشاه در حاشیه قرار دارد و قوانین زبانی به شدت بر روابط اجتماعی-سیاسی تاثیر می‌گذارد. پژوهش حاضر با استفاده از اسناد و منابع کتابخانه‌ای از روشی توصیفی-تحلیلی پیروی می‌کند.

واژگان کلیدی: زبان، قدرت، مناسبات قدرت، فوکو، شاه لیر، لیر

^۱ عضو هیأت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهلران